

Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

► B

NÕUKOGU DIREKTIIV 94/55/EÜ,

21. november 1994,

ohtlike kaupade autoveedu käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta

(EÜT L 319, 12.12.1994, lk 7)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
► <u>M1</u>	Annexes A and B to Council Directive 94/55/EC of 21 November 1994 (*)	L 275	1	28.10.1996
► <u>M2</u>	Komisjoni direktiiv 96/86/EÜ, 13. detsember 1996	L 335	43	24.12.1996
► <u>M3</u>	Amendments to Annexes A and B of Council Directive 94/55/EC as announced in Commission Directive 96/86/EC (*)	L 251	1	15.9.1997
► <u>M4</u>	Komisjoni direktiiv 1999/47/EÜ, 21. mai 1999	L 169	1	5.7.1999
► <u>M5</u>	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/61/EÜ, 10. oktoober 2000	L 279	40	1.11.2000
► <u>M6</u>	Komisjoni direktiiv 2001/7/EÜ, 29. jaanuar 2001	L 30	43	1.2.2001
► <u>M7</u>	Komisjoni otsus 2002/886/EÜ, 7. november 2002	L 308	45	9.11.2002
► <u>M8</u>	Komisjoni direktiiv 2003/28/EÜ, 7. aprill 2003	L 90	45	8.4.2003
► <u>M9</u>	Komisjoni direktiiv 2004/111/EÜ, 9. detsember 2004	L 365	25	10.12.2004
► <u>M10</u>	Komisjoni direktiiv 2006/89/EÜ, 3. november 2006	L 305	4	4.11.2006

(*) Käesolevat akti ei ole eesti keeles avaldatud.

NÕUKOGU DIREKTIIV 94/55/EÜ,

21. november 1994,

ohtlike kaupade autoveedu käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 75,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽²⁾

toimides asutamislepingu artiklis 189c sätestatud korras ⁽³⁾

ning arvestades, et:

- (1) aastate jooksul on ohtlike ainete riigisisene ja rahvusvaheline autoveedu oluliselt kasvanud ning sellega on suurenenud oht õnnetusjuhtumite korral;
- (2) kõik liikmesriigid peale Iirimaa osalevad ohtlike kaupade rahvusvahelise autoveo Euroopa kokkuleppes (*ADR*-kokkulepe), mille reguleerimisala ulatub geograafiliselt ühendusest väljapoole ja millega nähakse ette ohtlike kaupade ohutu rahvusvahelise autoveo ühtsed eeskirjad; seepärast on soovitatav kõnealuste eeskirjade kohaldamisala laiendada, et need hõlmaksid ka riigisisest liiklust, eesmärgiga ühtlustada kogu ühenduses ohtlike kaupade autoveedude tingimusi;
- (3) ühenduse õigus ei hõlma kõiki ohtlike kaupade ohutu autoveo tagamiseks vajalikke meetmeid ja asjaomased siseriiklikud meetmed on liikmesriigiti erinevad; need erinevused takistavad veoteenuste vaba osutamist ning sõidukite ja transpordivahendite vaba liikumist; kõnealuste takistuste ületamiseks tuleks kehtestada ühtsed eeskirjad, mis on kohaldatavad kõikide ühendusesiseste vedude suhtes;
- (4) seda laadi meedet tuleb rakendada ühenduse tasandil, et tagada kooskõla ühenduse teiste õigusaktidega, ühtlustatuse rahuldav tase, mis hõlbustab kaupade ja teenuste vaba liikumist, ning riigisiseste ja rahvusvaheliste vedude ohutuse kõrge tase;
- (5) käesoleva direktiivi sätete kohaldamine ei piira kohustust, mille ühendus ja selle liikmesriigid on võtnud kooskõlas 1992. aasta juunis Rio de Janeiros toimunud *ÜRO* keskkonna- ja arengukonverentsil vastuvõetud *Agenda 21* peatükis 19 sätestatud eesmärkidega, et püüelda ohtlike ainete liigitussüsteemide edaspidise ühtlustamise poole;
- (6) seni puuduvad konkreetset ühenduse õigusaktid, mis reguleeriksid ohutustingimusi, mille alusel transportida nõukogu direktiivides 90/219/EMÜ, ⁽⁴⁾ 90/220/EMÜ ⁽⁵⁾ ja 90/679/EMÜ ⁽⁶⁾ käsitletud bioloogilisi mõjureid ja geneetiliselt muundatud mikroorganisme;

⁽¹⁾ EÜT C 17, 20.1.1994, lk 6.

⁽²⁾ EÜT C 195, 18.7.1994, lk 15.,

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 3. mai 1994. aasta arvamus (EÜT C 205, 25.7.1994, lk 54), nõukogu 19. septembri 1994. aasta ühine seisukoht (EÜT C 301, 27.10.1994, lk 25) ja Euroopa Parlamendi 17. novembri 1994. aasta otsus (*Euroopa Ühenduste Teatajas* seni avaldamata).

⁽⁴⁾ EÜT L 117, 8.5.1990, lk 1.

⁽⁵⁾ EÜT L 117, 8.5.1990, lk 15.

⁽⁶⁾ EÜT L 374, 31.12.1990, lk 1.

▼B

- (7) käesolevas direktiivis võetakse arvesse muid ühenduse tegevuspõhimõtteid töötajate ohutuse, sõidukite ehituse ja keskkonnanõuete alal;
- (8) liikmesriikidel on vabadus reguleerida kõiki nende territooriumil toimuvaid ohtlike kaupade vedusid, kui kasutatakse transpordivahendeid, mida käesolevas direktiivis ei käsitleta, sõltumata sõiduki registreerimiskohast;
- (9) liikmesriikidel peab olema võimalik kohaldada nende territooriumil toimuvate ohtlike kaupade vedude suhtes maanteeliikluse erieeskirju;
- (10) liikmesriikidel peab olema võimalik säilitada teatavaid riigisiseseid vedusid käsitlevad kvaliteedikontrolli nõuded seni, kuni komisjon nendes küsimustes nõukogule aru annab;
- (11) *ADR*-kokkuleppega lubatakse sõlmida kõnealuselt kokkuleppest kõrvalekalduvaid lepinguid ning liikmesriikide vahel sõlmitud kahepoolsete lepingute arvukus takistab ohtlike kaupade veo teenuste vaba osutamist; vajalike sätete lisamine käesoleva direktiivi lisadesse peaks vajaduse selliste erandite järele kaotama; tuleks ette näha üleminekuaja, mille jooksul liikmesriigid võivad omavaheliste olemasolevate lepingute kohaldamist jätkata;
- (12) *ADR*-kokkuleppe sätteid, sealhulgas ohtlike kaupade vedavate sõidukite ehitust käsitlevad nõuded, tuleb ühenduse õigusesse üle võtta; sellega seoses tuleks ette näha üleminekuaja, et liikmesriigid võiksid ajutiselt säilitada teatavad siseriiklikud sätteid nende territooriumil registreeritud sõidukite ehitusnõuete kohta;
- (13) seoses asjaomaste siseriiklike eelnõudega tuleb kasutada olemasolevaid teavitamismenetlusi, et suurendada läbipaistvust kõikide ettevõtjate jaoks;
- (14) riigisiseste vedude osas peab liikmesriikidele jääma õigus kohaldada ÜRO ohtlike kaupade vedude kohta antud soovitusetega kooskõlas olevaid eeskirju niivõrd, kuivõrd *ADR*-kokkulepped ei ole veel nende eeskirjadega ühtlustatud, et hõlbustada ohtlike kaupade ühendvedusid;
- (15) liikmesriikidel peab olema võimalik reguleerida või keelata oma territooriumil teatavate ohtlike kaupade autovedusid, ent seda üksnes muudel kui veohutusega seotud põhjustel; sellega seoses võib liikmesriikidele jääda õigus teatavate väga ohtlike ainete vedude puhul ette näha raudtee- või siseveetranspordi kasutamine või teatavate väga ohtlike ainete puhul eripakend;
- (16) käesoleva direktiivi kohaldamisel peab liikmesriikidel olema võimalik kohaldada rangemaid või paindlikumaid eeskirju teatavate nende territooriumil tehtavate vedude suhtes, mille puhul kasutatakse nende territooriumil registreeritud sõidukeid;
- (17) tingimuste ühtlustamisel tuleks arvesse võtta riikide eripära ja seepärast peab käesolev direktiiv olema piisavalt paindlik, jättes liikmesriikidele võimaluse teha teatavaid erandeid; et mitte takistada uue tehnoloogia rakendamist ja tööstuse arengut, tuleb ette näha ajutised erandid;
- (18) kolmandates riikides registreeritud sõidukitel tuleb lubada tegelda rahvusvaheliste vedudega liikmesriikide territooriumil, kui sõidukid vastavad *ADR*-kokkuleppele;
- (19) käesolevat direktiivi peab olema võimalik kiiresti tehnika arenguga kohandada, et võtta arvesse *ADR*-kokkuleppesse lülitatud uusi sätteid ning õnnetusjuhtumite või vahejuhtumite puhul teha otsus erakorraliste meetmete kohaldamise ja rakendamise kohta; selleks tuleks moodustada komitee ja kehtestada kord liikmesriikide ja komisjoni vaheliseks tihedaks koostööks kõnealuses komitees;

▼B

- (20) käesoleva direktiivi lisad sisaldavad sätteid, mis käsitlevad ohtlike kaupade autoveol kasutatavate sõidukite juhtide kutseõpet; seepärast tuleks nõukogu 21. detsembri 1994. aasta direktiiv 89/684/EMÜ (ohtlike kaupade autovedudel kasutatavate sõidukite juhtide kutseõppe kohta) ⁽¹⁾ tunnistada kehtetuks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

Reguleerimisala, määratlused ja üldsätted*Artikkel 1*

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse liikmesriikides või liikmesriikide vahel toimuvate ohtlike kaupade autovedude suhtes. Käesolevat direktiivi ei kohaldata juhul, kui ohtlikke kaupu veetakse sõidukitega, mis kuuluvad relvajõududele või relvajõudude vastutusalasse.

2. Käesolev direktiiv ei mõjuta siiski liikmesriikide õigust kehtestada ühenduse õigusakte arvesse võttes nõudeid, mis käsitlevad:

- a) ohtlike kaupade riigisiseseid ja rahvusvahelisi vedusid nende territooriumidel sõidukitega, mida käesolevas direktiivis ei käsitleta;
- b) ohtlike kaupade riigisiseste ja rahvusvaheliste vedude maanteeliikluse erieeskirju;

▼M5

- c) ettevõtjate kvaliteedikontroll, kui ettevõtjad tegelevad lisa C lõikes 1 nimetatud siseriiklike vedudega.

Käesolevas punktis sätestatud nõudeid käsitlevate siseriiklike sätete reguleerimisala ei või laiendada.

Kõnealuste sätete kohaldamine lõpeb, kui samalaadsed meetmed tehakse kohustuslikuks ühenduse sätetega.

Hiljemalt kaks aastat pärast ohtlike kaupade vedude kvaliteedikontrolli käsitleva Euroopa standardi jõustumist esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles ta annab hinnangu käesolevas punktis käsitletud ohutusnõuetele ja teeb asjakohase ettepaneku kõnealuste sätete kohaldamise jätkamise või lõpetamise kohta.

▼B

Neid nõudeid käsitlevate siseriiklike sätete reguleerimisala ei või laiendada.

Kõnealuste sätete kohaldamine lõpeb, kui samalaadsed meetmed tehakse kohustuslikuks ühenduse sätetega.

Komisjon esitab nõukogule enne 31. detsembrit 1998 aruande, milles ta annab hinnangu käesolevas sättes käsitletud ohutusnõuetele ja teeb asjakohase ettepaneku sätte kohaldamise jätkamise või lõpetamise kohta.

Artikkel 2

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- *ADR-kokkulepe* — 30. septembril 1957 Genfis sõlmitud ohtlike kaupade rahvusvaheliste autovedude Euroopa kokkulepe koos muudatustega,
- *sõiduk* — teedel kasutamiseks mõeldud, komplektne või mittekomplektne, vähemalt neljarattaline mootorsõiduk, mille maksimaalne valmistajakiirus on üle 25 km/h, ja selle haagised, välja arvatud

⁽¹⁾ EÜT L 398, 30.12.1989, lk 33.

▼B

röobastel liikuvad sõidukid, põllumajandus- ja metsatraktorid ning kõik liikurmasinad,

- *ohtlikud kaubad* — ained ja tooted, mille autovedu on keelatud või on lubatud üksnes teatavatel käesoleva direktiivi lisades A ja B sätestatud asjaoludel,
- *vedu* — liikmesriigi territooriumil täielikult või osaliselt üldkasutatavatel teedel sõidukiga toimuv autovedu, sealhulgas lisades A ja B käsitletud peale- ja mahalaadimine, ilma et see piiraks korda, mis on liikmesriikide õigusaktidega ette nähtud selliste toimingutega seotud vastutuse kohta.

Määratlus ei hõlma vedusid, mis toimuvad ruumiliselt piiritletud alal.

Artikkel 3

1. Ohtlike kaupude, mille vedu on käesoleva direktiivi lisadega A ja B keelatud, maanteed mööda ei veeta, ilma et see piiraks artikli 6 kohaldamist.
2. Kui käesolevas direktiivis ei ole sätestatud teisiti, lubatakse muid lisas A loetletud ohtlike kaupude vedada juhul, kui lisadega A ja B kehtestatud tingimused on täidetud, eelkõige järgmiste punktide osas:
 - a) asjaomaste kaupade pakendamine ja märgistamine;
 - b) asjaomaseid kaupude vedava sõiduki ehitus, varustus ja nõuetekohane toimimine.

II PEATÜKK

Erandid, piirangud ja vabastused*Artikkel 4*

Liikmesriigid võivad säilitada ohtlike kaupade autovedu käsitlevad siseriikliku õiguse sätted, mis on kooskõlas ÜRO ohtlike kaupade veo soovitustega, nende territooriumil registreeritud sõidukitega toimuvate riigisiseste vedude suhtes seni, kuni käesoleva direktiivi lisasid A ja B on kõnealuste soovituste arvessevõtmiseks muudetud. Asjaomased liikmesriigid teavitavad sellest komisjoni.

Artikkel 5

1. Ilma et see piiraks teiste, eelkõige turulepääsu käsitlevate ühenduse õigusaktide kohaldamist, jääb liikmesriikidele muudel kui veoohutusega seotud põhjustel, näiteks riigi julgeoleku või keskkonnakaitse eesmärgil, õigus reguleerida või keelata teatavate ohtlike kaupade vedu oma territooriumil.
2. Kõik need eeskirjad, mis liikmesriigid on kehtestanud nende territooriumil rahvusvahelisteks vedudeks kasutatavatele ►**M5** lisa C punktis 2 nimetatud erisätte ◀ alusel loa saanud sõidukitele, on kohaliku ulatusega, neid kohaldatakse nii riigisiseste kui ka rahvusvaheliste vedude suhtes ja need ei või kaasa tuua kellegi diskrimineerimist.
3.
 - a) Välja arvatud ehitusnõuded, võivad liikmesriigid kehtestada rangemaid sätteid vedude suhtes, mis toimuvad nende territooriumil registreeritud või kasutusele võetud sõidukitega.

▼M5

- b) Liikmesriigid võivad siiski säilitada nende territooriumil registreeritud paakautode raskuskeset käsitlevad siseriiklikud erisätted kuni lisa C punktis 3 nimetatud erisätte võimaliku

▼M5

muutmiseni, kuid igal juhul mitte kauem kui 30. juunini 2001 lisa C punktis 3 nimetatud erisätetes käsitletud paakautode puhul vastavalt ADR-kokkuleppe muudetud versioonile, mida kohaldatakse alates 1. juulist 2001, ja mitte kauem kui 30. juunini 2005 muude paakautode puhul.

- c) Liikmesriigid, kus õhutemperatuur on pidevalt alla -20 °C , võivad kehtestada rangemad standardid selliste materjalide töötemperatuurile, mida kasutatakse plastpakendite, tsisternide ja nende seadmete puhul, mis on ette nähtud nende territooriumil toimuvaks ohtlike kaupade siseriiklikuks maanteeveoks, kuni kõnealuste kliimavöötmete asjakohaseid võrdlustemperatuuride käsitlevad sätted lisadele lisatakse.

▼B

4. Kui liikmesriik leiab, et kohaldatavad ohutussätted ei ole õnnetusjuhtumi või vahejuhtumi korral piisavad vedudega kaasnevate ohtude piiramiseks, ja kui on tarvis kiiresti tegutseda, teatab liikmesriik komisjonile kavandamisjärgus meetmetest, mida ta kavatseb võtta. Komisjon otsustab artiklis 9 sätestatud korras, kas selliste meetmete rakendamist tuleks lubada, ja määrab nende kestuse.

5. Liikmesriigid võivad säilitada 31. detsembril 1996 kohaldatavad siseriiklikud sätted, mis käsitlevad:

- klassi 1.1 ainete vedu,
- klassi 2 mürgiste, ebastabiilsete ja/või kergsüttivate gaaside vedu,
- dioksiine või furaaane sisaldavate ainete vedu,
- selliste mahutite või paakkonteinerite vedu, mis mahutavad rohkem kui 3 000 liitrit klassi 3, 4.2, 4.3, 5.1, 6.1 või 8 vedelikke, mida ei ole nimetatud kõnealuste klasside rühmades b või c.

Sätted võivad käsitleda üksnes:

- selliste autovedude keelamist, kui neid on võimalik transportida raudtee või siseveetee kaudu,
- nõuet järgida teatavaid eelismarsruute,
- muid sätteid, mis käsitlevad dioksiine või furaaane sisaldavate ainete pakendamist.

Neid sätteid ei või laiendada ega karmistada. Liikmesriigid edastavad need siseriiklikud sätted komisjonile, kes teavitab nendest muid liikmesriike.

Artikkel 6

1. Liikmesriigid võivad lubada oma territooriumil kooskõlas mere- või õhustranspordi rahvusvaheliste nõuetega liigitatud, pakendatud ja märgistatud ohtlike kaupade autovedu, kui vedu hõlmab ka mere- või õhureisi.

2. Lisade A ja B sätteid, mis käsitlevad keelte kasutamist asjaomases märgistuses või dokumentides, ei kohaldata üksnes ühe liikmesriigi territooriumil toimuvate vedude suhtes. Liikmesriigid võivad lubada nende territooriumil toimuvate vedude puhul muude kui lisades sätestatud keelte kasutamist.

▼M5

3. Liikmesriigid võivad oma territooriumil lubada selliste enne 1. jaanuari 1997 ehitatud sõidukite kasutamist, mis käesolevale direktiivile ei vasta, kuid mis ehitati 31. detsembril 1996 kehtinud siseriiklike nõuete kohaselt, kui kõnealused sõidukid vastavad nõutavale ohutustasemele.

▼M5

Selliseid 1. jaanuaril 1997 või pärast seda ehitatud tsisterne ja sõidukeid, mis ei vasta lisale B, kuid mis ehitati nende ehitamise ajal kehtinud käesoleva direktiivi nõuete kohaselt, võib kasutada siseriiklikel vedudel kuni artiklis 9 sätestatud korras määratava kuupäevani.

4. ►**M7** Liikmesriigid võivad säilitada oma 31. detsembril 1996 kehtinud siseriiklikud sätted, mis käsitlevad lisa C punktis 4 nimetatud erisättes käsitletud uute survetrumlite ja ballooniriulite ning uute paakide, mis ei vasta lisadele A ja B, ehitust, kasutust ja veotingimusi, kuni viited paakide, survetrumlite ja ballooniriulite ehituse ja kasutuse standarditele, mis on käesoleva direktiiviga võrdselt siduvad, lisatakse lisadele A ja B, kuid igal juhul mitte kauem kui 30. juunini 2003. Enne 1. juulit 2003 ehitatud survetrumleid, ballooniriuleid ja mahuteid ning enne 1. juulit 2001 ehitatud muid tsisterne, mis vastavad nõutavale ohutustasemele, võib kasutada algsete tingimuste kohaselt. ◀

Kõnealuseid tähtpäevi lükatakse edasi selliste mahutite ja tsisternide puhul, millele ei ole üksikasjalikke tehnilisi nõudeid või mille kohta ei ole lisadele A ja B lisatud küllaldasi viiteid asjakohastele Euroopa standarditele.

Teises lõigus nimetatud mahutid ja tsisternid ning käesoleva direktiivi kohaldamise viimane kuupäev kõnealuste mahutite ja tsisternide osas määratakse artiklis 9 sätestatud korras.

▼B

5. Liikmesriigid võivad säilitada muud kui lisades A ja B ettenähtud siseriiklikud sätted, mis käsitlevad nende territooriumil toimuvate vedelgaaside või vedelgaasisegude veo standardtemperatuuri, kuni sätted asjaomaste kliimavõõtmete standardtemperatuuride kohta lülitatakse Euroopa standarditesse ning viited nendele standarditele lisatakse lisadele A ja B.

6. Liikmesriigid võivad enne 1. jaanuari 1997 lubada oma territooriumidel toimuvatel vedudel kasutada pakendeid, mis on valmistatud, kuid mitte sertifitseeritud kooskõlas *ADR*-kokkuleppega, kui sellisel pakendil on kirjas valmistamiskuupäev ja see läbib vajaduse korral 31. detsembril 1996 kehtinud siseriiklike õigusaktidega ettenähtud testid ja kui kõik sellised pakendid vastavad asjakohasele ohutustasemele (sealhulgas vajaduse korral testimine ja kontroll) kooskõlas järgmise süsteemiga: keskmise suurusega metallist mahtlastikonteinereid ja metalltrumleid, mille mahutavus on üle 50 liitri, võib kasutada kuni 15 aastat pärast nende valmistamiskuupäeva, kuid mitte kauem kui 31. detsembrini 1998 ►**M5**, välja arvatud plastpakendid, mille maht ei ületa 20 liitrit — nende puhul võib kõnealust tähtaega pikendada maksimaalselt 30. juunini 2001. ◀

7. Liikmesriigid võivad lubada kuni 31. detsembrini 1998 oma territooriumil teatavate enne 1. jaanuari 1997 pakendatud ohtlike kaupade vedu tingimusel, et kaubad on liigitatud, pakendatud ja märgistatud kooskõlas enne 1. jaanuari 1997 kehtinud siseriiklike õigusaktide nõuetega.

8. Liikmesriigid võivad nende vedude puhul, mis toimuvad liikmesriigi territooriumil ja seal registreeritud sõidukitega, säilitada 31. detsembril 1996 kehtinud siseriikliku õiguse sätteid, mis käsitlevad hädakoodi kasutamist lisa B sätestatud ohu identifitseerimisnumbri asemel.

▼M5

9. Tingimusel, et nad teatavad sellest eelnevalt komisjonile hiljemalt 31. detsembril 2002 või kahe aasta jooksul alates käesoleva direktiivi lisade A ja B muudetud versioonide kohaldamise viimasest kuupäevast, võivad liikmesriigid võtta vastu lisades sätestatud vähem rangeid sätteid nende territooriumil üksnes väikestes kogustes toimuvate teatavate ohtlike kaupade vedude puhul, välja arvatud keskmise või kõrge radioaktiivsusega ained.

Tingimusel, et nad teatavad sellest eelnevalt komisjonile hiljemalt 31. detsembril 2002 või kahe aasta jooksul alates käesoleva direktiivi lisade A ja B muudetud versioonide kohaldamise viimasest kuupäevast, võivad

▼M5

liikmesriigid võtta vastu lisades sisalduvatest erinevaid sätteid seoses nende territooriumiga piirduva kohaliku transpordiga.

Esimeses ja teises lõigus toodud erandeid kohaldatakse diskrimineerimata.

Hoolimata eelnevast võivad liikmesriigid, kui nad sellest komisjonile eelnevalt teatavad, võtta igal ajal vastu samalaadseid sätteid kui need, mis teised liikmesriigid on käesoleva lõikega seoses vastu võtnud.

Komisjon kontrollib, kas käesolevas lõikes sätestatud tingimused on täidetud, ja otsustab artiklis 9 sätestatud korras, kas asjaomane liikmesriik võib kõnealused erandid vastu võtta.

▼B

10. Tingimusel, et turvalisus ei ole ohus, võivad liikmesriigid lubada lisadest A ja B ajutisi erandeid, et teha oma territooriumil uuringuid, mis on vajalikud enne kõnealuste lisade muutmist nende kohandamiseks tehnoloogia ja tööstuse arenguga. Sellest teatatakse komisjonile, kes teavitab omakorda teisi liikmesriike.

Ajutised erandid, mis on liikmesriikide pädevate asutuste vahel kokku lepitud ►**M5** lisa C punktis 5 nimetatud erisätete ◀ alusel, tehakse mitmepoolse lepinguna, mille lepingu algatanud asutus esitab kõikide liikmesriikide pädevatele asutustele. Sellest teavitatakse komisjoni.

Ühegi esimeses ja teises lõigus nimetatud erandi kohaldamisel ei või kedagi diskrimineerida saatja, veoettevõtja või saaja kodakondsuse või asukoha järgi; erandid võivad kehtida kuni viis aastat ja neid ei saa uuendada.

▼M5

11. Liikmesriigid võivad väljastada ainult nende territooriumil kehtivaid lube korraldada selliste ohtlike kaupade ad hoc vedusid, mis on kas lisadega A ja B keelatud või mis toimuvad nendes lisades sätestatud teistsugustel tingimustel, kui need ad hoc veod on selgesõnaliselt määratletud ja ajaliselt piiritletud.

▼B

12. Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, võivad liikmesriigid hiljemalt 31. detsembrini 1998 kohaldada muude liikmesriikidega sõlmitud olemasolevaid lepinguid, mis on kooskõlas ADR-kokkuleppega, ilma kedagi saatja, vedaja või saaja kodakondsuse või asukoha järgi diskrimineerimata. Muud ►**M5** lisa C punktis 5 nimetatud erisätete ◀ lubatud erandid peavad vastama lõikele 10.

Artikkel 7

Kui turulepääsu käsitlevate siseriiklike või ühenduse sätetega ei ole ette nähtud teisiti, lubatakse kolmandates riikides registreeritud või kasutusele võetud sõidukitel tegelda ühenduse piires ohtlike kaupade rahvusvaheliste vedudega, kui kõnealused veod on kooskõlas ADR-kokkuleppega.

III PEATÜKK

Lõppsätted*Artikkel 8*

Muudatused, mis on vajalikud ►**M5** lisade A, B ja C ◀ kohandamiseks käesolevas direktiivis käsitletud valdkondades toimunud teaduse ja tehnika arenguga, et võtta arvesse ADR-kokkuleppe lisadesse tehtud muudatusi, võetakse vastu artiklis 9 sätestatud korras.

▼M5*Artikkel 9*

1. Komisjoni abistab ohtlike kaupade veo komitee.
2. Kui viidatakse käesolevale artiklile, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse selle artiklis 8 sätestatud.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 nimetatud tähtajaks kehtestatakse kolm kuud.

3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

▼B*Artikkel 10*

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid enne 1. jaanuari 1997. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 11

1. Direktiiv 89/684/EMÜ tunnistatakse kehtetuks alates käesoleva direktiivi siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtpäevast.

2. Ajutised sertifikaadid, mille liikmesriigid on kooskõlas kõnealuse direktiivi artikli 4 lõikega 2 välja andnud üksnes riigisisesteks vedudeks, kehtivad kuni 31. detsembrini 1996. Kõnealuse direktiivi artikli 4 lõike 4 kohaselt väljaantud sertifikaatide kasutamist võib jätkata kuni nende kehtivusaja lõpuni, kuid mitte kauem kui 1. juulini 1997 tsisternides veetavate ohtlike kaupade puhul või lõhkeainete puhul ja mitte kauem kui 1. jaanuarini 2000 muude ohtlike kaupade puhul.

Artikkel 12

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

▼ **M10**

A LISA

Alates 1. jaanuarist 2007 kehtivad ohtlike kaupade rahvusvahelise autoveo Euroopa kokkuleppe (ADR-kokkuleppe) A lisa sätted, kusjuures mõiste “lepinguosaline” asendatakse mõistega “liikmesriik”.

ADR-kokkuleppe A lisa 2007. aasta versiooni muudatuste tekst avaldatakse niipea, kui see on kättesaadav kõikides ühenduse ametlikes keeltes.

▼M10*B LISA*

Alates 1. jaanuarist 2007 kehtivad ohtlike kaupade rahvusvahelise autoveo Euroopa kokkuleppe (ADR-kokkuleppe) B lisa sätted, kusjuures mõiste “lepinguosaline” asendatakse mõistega “liikmesriik”.

ADR-kokkuleppe B lisa 2007. aasta versiooni muudatuste tekst avaldatakse niipea, kui see on kättesaadav kõikides ühenduse ametlikes keeltes.

▼ **M5***C LISA***Käesoleva direktiivi teatavate artiklitega seotud erisätted**

1. Artikli 1 lõike 2 punktis c nimetatud siseriiklikud veod on järgmised:
 - i) klassi 1 lõhkeained ja plahvatusohtlikud objektid, kui ühes veoühikus sisalduva lõhkeaine kogus ületab:
 - 1 000 kg jaotise 1.1 puhul või
 - 3 000 kg jaotise 1.2 puhul või
 - 5 000 kg jaotiste 1.3 ja 1.5 puhul;
 - ii) järgmised ained tsisternides või paakkonteinerites kogumahutavusega üle 3 000 liitri:
 - klassi 2 ained: järgmistesse riskirühmadesse kuuluv gaas: F, T, TF, TC, TO, TFC, TOC;
 - klasside 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1 ja 8 ained: nende klasside punktides b või c loetlemata ained või ained, mis on seal küll loetletud, kuid mille ohukood koosneb kolmest või enamast numbrist (nullid välja arvatud);
 - iii) järgmised klassi 7 (radioaktiivsed ained) pakendid: lõhustuvate ainete pakendid, B(U)-tüüpi pakendid, B(M)-tüüpi pakendid.
2. Artikli 5 lõike 2 suhtes kohaldatav erisäte ► **M8** on A lisa peatükk 1.9 ◀.
3. Artikli 5 lõike 3 punkti b suhtes kohaldatav erisäte on lisa B äärenumber 211 128.
4. Artikli 6 lõike 4 suhtes kohaldatav erisäte ► **M8** koosneb A lisa punktis 1.2.1 esitatud mõistetest *balloon*, *torukujuline anum*, *surveanum*, *krüotehniline anum* ja *balloonikogum* ◀.
5. Artikli 6 lõigete 10 ja 12 suhtes kohaldatavad erisätted ► **M8** nagu on A lisa peatükis 1.5 ◀.